

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205334
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:6719205334.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F., T.G. I. XXXX/XX, o zaplatenie 27.872,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (ako právny nástupca Poštovej banky a.s. Bratislava) sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia nesplatenej časti úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2014, ktorý právny predchodca žalobcu pre nesplácanie dlhu vyhlásil za splatný dňom 16.1.2017. Tiež sa domáhal zaplatenia úroku dohodnutého zmluvne a zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškanií.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, vznáša námietku premlčania, namietal neplatnosť predčasného zosplatenia úveru i platnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu, ktoré podľa neho nebolo v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 565 OZ, uviedol, že žalobca neuviedol presnú výšku dlhu a svoje tvrdenia nepreukázal, uviedol, že v úverovej zmluve nie je správne uvedená výška úveru, pretože on úver v sume 30 000 € nedostal a ani poskytnutie sumy 25 750 € žalobca nepreukázal, uviedol, že on z úveru zaplatil najmenej sumu 7724,96 € a že považuje konanie žalobcu za úžernícke a v rozpore so zákonom a žiadal žalobu zamietnuť. Tiež uviedol, že považuje tento úver za bezúročný a bez poplatkov pre jeho neprijateľné zmluvné podmienky.

3. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom 13Csp/18/2020-259 zo dňa 9.6.2021 žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 16 794 € s príslušenstvom a v zostávajúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497, § 501, § 502, § 507 Obchodného zákonníka, § 52, § 53, § 54, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a uviedol, že zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 04. 2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd prvej inštancie zistil, že ňou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 25 750,- eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 337,- eur vrátane poplatkov za správu úveru (311,- eur úveru), počnúc od 25. 05. 2014 do 24. 05. 2024 vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pri RPMN vo výške 8,7 %, priemernej RPMN vo výške 13,34 % a úrokovej sadzbe 7,9 %. Z výpisu z úverového účtu žalovaného žalovaný svoj dlh

riadne splácal od 25. 05. 2014 do 25. 03. 2016 sumou 311,- eur mesačne, potom už uhradil iba jediná splátku a to v mesiaci apríl 2016 sumu 276,- eur. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20. 12. 2016 adresovanej žalovanému súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu ním upozornil žalovaného na jeho omeškanie so splácaním dlhu viac ako 3 mesiace, splatnými splátkami boli splátky v sume 2 212,- eur a upozornil ho, že pokiaľ nebude dlh uhradený do 15 dní, môže pristúpiť k predčasnej splatnosti úveru. Táto výzva bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 20. 01. 2017. Z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16. 01. 2017 adresovaného žalovanému súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu týmto podaním vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 16. 01. 2017 a to pre nesplácanie úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu. Táto výzva bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 23. 01. 2017. Z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02. 01. 2019 adresovaného žalovanému súd prvej inštancie zistil, že ním bolo oznámené postúpenie pohľadávky voči nemu na žalobcu.

Z vykonaného dokazovania a to z predmetnej úverovej zmluvy a zhodných vyjadrení strán sporu mal súd prvej inštancie za nepochybne preukázané, že medzi stranami ide o spotrebiteľský vzťah a vzťahujú sa naň preto ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 29. 04. 2014 právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver v sume 25 750,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 337,- eur vrátane poplatkov za správu úveru (311,- eur úveru) počnúc od 25. 05. 2014 do 24. 05. 2024 vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pri RPMN vo výške 8,7 %, priemernej RPMN vo výške 13,34 % a úrokovej sadzbe 7,9 %. Súd konštatoval, že žalobca je pasívne vecne legitimovaný, pretože postúpením pohľadávky dňa 20. 12. 2018 (ktoré žalovanému oznámil), prešiel nárok v tomto konaní uplatnený voči žalovanému na žalobcu, nakoľko pri splnení podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. (omeškanie dlžníka po dobu viac ako 90 dní - žalovaný bol v omeškaní od 25. 05. 2016 a k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 20. 12. 2018) mohla banka pohľadávku postúpiť i na žalobcu, ktorý bankou nie je. Oznámenie o postúpení pohľadávky mu bolo doručované doporučene dňa 02. 01. 2019 do vlastných rúk.

S ohľadom na skutočnosť, že tento spor je sporom spotrebiteľským, súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami. Súd prvej inštancie zistil, že v tejto zmluve je správne uvedená celková výška úveru (viď bod 39 tohto rozsudku) a úrok úveru, jeho RPMN i priemerná RPMN nie sú neprimerane vysoké (dohodnuté na sumy uvedené v bode 5 tohto rozsudku), nakoľko priemerný bankový úrok pre spotrebiteľské úvery v apríli 2014 bol podľa NBS vo výške od 6,92 % do 13,59 %, teda dohodnuté úroky zodpovedajú úrokom bánk v SR v danom čase. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že vyššie uvedená úverová zmluva je platná, spĺňajúca všetky zákonné náležitosti a námietky žalovaného nie sú dôvodné. Je tomu tak preto uvedená zmluva má všetky zákonné náležitosti a neobsahuje žiadnu neprijateľnú podmienku.

Pokiaľ však ide o predčasnú splatnosť úveru, súd prvej inštancie skonštatoval, že k predčasnému zosplateniu úveru malo dôjsť listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16. 01. 2017 (ktorý žalovaný prevzal dňa 23. 01. 2017) po predchádzajúcej výzve na splnenie dlhu zo dňa 20. 12. 2016 (ktorú žalovaný prevzal 20. 01. 2017). Z uvedeného je však zrejmé, že k doručeniu výzvy na zaplatenie dlhu síce došlo viac ako 3 mesiace po splatnosti niektorej zo splátok dlhu (žalovaný bol v omeškaní totiž už od 25. 05. 2016), ale medzi doručením výzvy a doručením zosplatenia úveru prešli oba 3 dni, pritom zákon v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ vyžaduje, aby táto doba nebola kratšia ako 15 dní. Takéto zosplatenie úveru preto nie je v súlade so zákonom a podľa § 39 OZ je preto neplatné, čo značí, že k zosplateniu dlhu nedošlo a žalovaný bol povinný úver splácať v súlade s pôvodne dohodnutými podmienkami (mesačne sumou 311,- eur).

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná čiastočne a preto jej súd aj čiastočne vyhovel a to s výnimkou časti istiny vo výške 1 866,- eur, v ktorej časti je nárok premlčaný (aj s príslušenstvom).

4. Krajský súd Nitra uznesením 9Co/29/2021-346 zo dňa 6.10.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku týkajúcom sa náhrady trov konania a uviedol, že napriek tomu, že v danej veci bola zmluva o postúpení pohľadávky medzi Poštovou bankou, a. s. a Bencont COLLECTION, a. s. uzavretá dňa 20. 12. 2018, súd sa postúpením pohľadávky na žalobcu v zmysle citovaných zákonných ustanovení nezaoberal, preto je jeho záver o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu predčasný a nedostatočne odôvodnený, a teda aj nepreskúmateľný, čo bolo dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a poukázal na ustanovenia § 92 ods. 2 zákona o bankách a § 20 ods. 1 písm. a) a § 20a ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky) ako aj

na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá sa v našej právnej úprave odrazila v ustanoveniach § 7 a 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal a ohľadom tejto otázky neurobil žiaden záver, preto je aj z tohto dôvodu jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

5. Na pojednávanie sa strany sporu a ani právny zástupca žalobcu nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, svoju neúčasť ospravedlnili a uviedli, že súhlasia s pojednávaním v ich neprítomnosti, súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.4.2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 25 750 €, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 337 € vrátane poplatkov za správu úveru (311 € úveru) počnúc od 25.5.2014 do 24.5.2024 vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pri RPMN vo výške 8,7%, priemernej RPMN vo výške 13,34% a úrokovej sadzbe 7,9%. Súd tiež z nej zistil, že v bode 2 tejto zmluvy žalovaný uviedol svoje záväzky a to 2 úvery v Poštovej banke (z roku 2012 a 2013) a kreditnú kartu Quatro (z roku 2010) a výšku mesačných splátok z nich (133 €, 218 € a 35 €) ako aj zostatky úverov (4593 €, 14112 € a 1800 €). Ako výšku svojho príjmu žalobca uviedol sumu 600 € dôchodku, pričom v kolónke výška iných úverov uviedol sumu 130 €.

8. Z výpisu z úverového účtu žalovaného žalovaný svoj dlh riadne splácal od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX sumou 311 € mesačne, potom už uhradil iba jedinú splátku a to v mesiaci apríl 2016 sumu 276 €.

9. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.12.2016 adresovanej žalovanému súd zistil, že právny predchodca žalobcu ním upozornil žalovaného na jeho omeškanie so splácaním dlhu viac ako 3 mesiace, splatnými splátkami boli splátky v sume 2212 € a upozornil ho, že pokiaľ nebude dlh uhradený do 15 dní, môže pristúpiť k predčasnej splatnosti úveru. Táto výzva bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 20.1.2017.

10. Z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.1.2017 adresovaného žalovanému súd zistil, že právny predchodca žalobcu týmto podaním vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňom 16.1.2017 a to pre nesplácanie úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu. Táto výzva bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 23.1.2017.

11. Z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 2.1.2019 adresovaného žalovanému súd zistil, že ním bolo oznámené postúpenie pohľadávky voči nemu na žalobcu.

12. Podľa § 497 ObZ (účinného v rozhodnom období) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 501 ObZ (účinného v rozhodnom období) veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

14. Podľa § 502 ObZ (účinného v rozhodnom období) ad doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

15. Podľa § 507 ObZ (účinného v rozhodnom období) ak má dlžník poskytnuté peňažné prostriedky podľa zmluvy použiť iba na určitý účel a dlžník ich použije na iný účel alebo ak ich na dohodnutý účel nemožno použiť, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil bez zbytočného odkladu použité a nevrátené prostriedky s úrokmi.

16. Podľa § 52 OZ (účinného v rozhodnom období) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 OZ (účinného v rozhodnom období) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

18. Podľa § 54 OZ (účinného v rozhodnom období) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom období) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom období) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti

podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom období) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

22. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Zb. Tento právny predpis v § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Zb. fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na druhej strane, samotný pojem „spotrebiteľ“ je definovaný v Občianskom zákonníku (§ 52 ods. 4) ako aj v § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V princípe sú tieto dve definície rovnaké. Za spotrebiteľa zákon považuje fyzickú osobu - nepodnikateľa, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Ide teda o každého občana, ktorý kupuje výrobky alebo služby pre svoju osobnú potrebu.

23. Podľa § 53 ods. 8 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne

prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Uvedené ustanovenie, ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprímerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje z akých hľadísk má súd vychádzať. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

26. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez

ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce.

Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods.2 OZ).

Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania.

Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ.

Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

29. V prípadoch, kedy je spotrebiteľ, ktorému bol od veriteľa spotrebiteľský úver po dlhšiu dobu v omeškani s úhradou splátky úveru, pristupujú veritelia k tzv. zosplateniu úveru. Na to, aby však veriteľ mohol platne zosplatiť úver, musia byť splnené zákonom stanovené podmienky. Základnou podmienkou pre zosplatenie úveru je podmienka stanovená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého má veriteľ právo žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo medzi nimi dohodnuté. Bez toho, aby takéto právo veriteľovi vyplývalo zo zmluvy, tak veriteľ nikdy nebude oprávnený platne zosplatiť úver. Táto podmienka

zosplatnenia úveru súvisí s povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. n) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania úveru. Absencia tejto náležitosti nespôsobuje ani neplatnosť úverovej zmluvy a ani bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Následkom absencie tejto obsahovej náležitosti bude práve najmä to, že veriteľ nebude mať právo úver zosplatiť.

Druhou podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby mohol veriteľ zosplatiť úver je to, aby bola pred poskytnutím úveru zo strany veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o úveroch na bývanie, resp. ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na to, aby si veriteľ riadne splnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver by mal veriteľ brať do úvahy najmä čas, na ktorý sa úver poskytuje, výšku úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru a prípadne aj ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Ak by veriteľ porušil svoju povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver hrubým spôsobom, tak okrem toho, že by nemohol požadovať zosplatnenie úveru, by bol úver zároveň bezúročný a bezpoplatkový.

Ďalšie podmienky zosplatnenia úveru poskytnutého spotrebiteľovi sú stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z tohto ustanovenia vyplýva, že na to, aby mohol veriteľ zosplatiť úver, musí byť spotrebiteľ v omeškaní s úhradou splátky po dobu aspoň troch mesiacov. Zároveň platí, že pred samotným zosplatením úveru musí veriteľ upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru, a to aspoň 15 dní pred samotným zosplatením úveru. V praxi toto upozornenie banky nazývajú ako "Posledná výzva pred zosplatením úveru".

Ak teda spotrebiteľ neuhradí splátku, s ktorej úhradou je v omeškaní, ani do 15 dní od kedy bol na možnosť zosplatnenia úveru veriteľom upozornený (a zároveň sú splnené ostatné vyššie uvedené podmienky), môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru. Zosplatnenie úveru je jednostranným úkonom veriteľa. To, že k zosplateniu úveru došlo, však veriteľ musí spotrebiteľovi oznámiť. V oznámení o zosplatení úveru veriteľ spravidla aj vyčíslil dlh spotrebiteľa - sumu, ktorú je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť a stanoví aj lehotu na plnenie.

Ak spotrebiteľ po zosplatení úveru neuhradí veriteľovi svoj dlh, môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať aj úroky z omeškania z dlžnej sumy. Kumulácia zmluvného úroku a úrokov z omeškania teda je možná, čo potvrdzujú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Veriteľ si svoj nárok voči spotrebiteľovi musí uplatniť v premlčacej dobe. Premlčacia doba vyššie uvedených nárokov však neplynie až od okamihu zosplatnenia úveru, ale v súlade s ustanovením § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka už odo dňa splatnosti tej splátky úveru, kvôli ktorej došlo k zosplateniu úveru. Premlčacia doba tak s ohľadom na vyššie uvedenú podmienku zosplatnenia úveru podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, musela vždy začať plynúť ešte viac ako tri mesiace pred samotným zosplatením úveru.

30. Podľa rozhodnutia NS SR 8Cdo/118/2020 zo dňa 26. augusta 2020 Otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadriло, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí.

Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Odôvodňuje to tým, že po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom (rozsudok KS BA 3Co/129/2018, KS BA 4Co/86/2019, KS TT 24Co/51/2019, KS TT 24Co/769/2015, KS KE 11Co/168/2018, KS PO 22Co/67/2017, KS BB 12Co/311/2017, KS NR 25Co/211/2017, KS TN 19Co/57/2018, KS ZA 5Co/113/2019).

Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatení úveru pripúšťa. Argumentuje zmluvnou autonómiou strán, kedy žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná do jej faktického vrátenia veriteľovi, teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku. Pokiaľ by takáto dohoda nebola prípustná, mohlo by to vyvolať absurdnú situáciu, keby sa dlžník porušením svojich zmluvných povinností splácať úverové splátky dostal do výhodnejšej

pozície, v ktorej by napriek nevráteniu peňažných prostriedkov mal tieto vo svojej dispozícii naďalej bez povinnosti uhradiť odmenu za ich poskytnutie, t. j. zaplatiť veriteľovi úrok aj za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru vyvolanom porušením zmluvných povinností (rozsudok KS KE 5Co/297/2017, KS NR 7Co/116/2018, KS BA 16Co/108/2018, KS BA 8Co/138/2017, KS BB 43Cob/186/2013, KS NR 7Co/326/2017, KS TN 3Co/210/2018, KS ZA 11Co/12/2017).

Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanía, t. j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Súčasne vyslovila názor, že dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru je pre dlžníka - spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. (rozsudok KS BB 17Co/120/2019, KS Košice 6Co/168/2018).

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

33. Smernica 2008/48/ES v článku 8 ods. 1 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Podľa článku 23 smernice 2008/48/ES členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

34. Posúdením bonity spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy o úvere sa zaoberal aj Súdny dvor EU v rozsudku zo dňa 5. marca 2020, v ktorom uviedol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

35. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

36. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

38. Podľa § 11 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

39. Súd s poukazom na rozhodnutie NS SR 4Obo210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z neho vychádza bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu alebo platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, vyhovel žiadosti pristupujúceho žalobcu na zámenu strán sporu.

40. Z vykonaného dokazovania a to z predmetnej úverovej zmluvy a zhodných vyjadrení strán sporu má súd za nepochybne preukázané, že medzi stranami ide o spotrebiteľský vzťah (vzťah dodávateľa a odberateľa) a vzťahujú sa naň preto ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa. Taktiež bolo z nich preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu uvedenú v bode 5 tohto rozsudku. Z tohto dôvodu súd predmetnú úverovú zmluvu podrobil súdnej kontrole.

41. Z vykonaného dokazovania (zo zhodných vyjadrení strán sporu a z pripojených listinných dôkazov) má súd za preukázané, že dňa 29.4.2014 právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver v sume 25 750 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 337 € vrátane poplatkov za správu úveru (311 € úveru) počnúc od 25.5.2014 do 24.5.2024 vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pri RPMN vo výške 8,7%, priemernej RPMN vo výške 13,34% a úrokovej sadzbe 7,9%.

42. S ohľadom na skutočnosť, že tento spor je sporom spotrebiteľským, súd podrobil súdnej kontrole úverovú zmluvu medzi stranami uzavretú (uvedenú vyššie). Súd zistil, že v tejto zmluve je správne uvedená celková výška úveru a úrok úveru, jeho RPMN i priemerná RPMN sú nie sú neprimerane vysoké, nakoľko priemerný bankový úrok pre spotrebiteľské úvery v apríli 2014 bol podľa NBS vo výške od 6,92 % do 13,59 %, teda dohodnuté úroky zodpovedajú úrokom bánk v SR v danom čase.

43. Pokiaľ ide o predčasnú splatnosť úveru, súd konštatuje, že k predčasnemu zosplateniu úveru podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.1.2017 (ktorý žalovaný prevzal dňa 23.1.2017) po predchádzajúcej výzve na splnenie dlhu zo dňa 20.12.2016 (ktorú žalovaný prevzal 20.1.2017). Z uvedeného je však zrejmé, že k doručeniu výzvy na zaplatenie dlhu síce došlo viac ako 3 mesiace po splatnosti niektorej zo splátok dlhu (žalovaný bol v omeškaní totiž už od 25.5.2016), ale medzi dorúčením výzvy a dorúčením zosplatenia úveru prešli oba 3 dni, pritom zákon v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ vyžaduje, aby táto doba nebola kratšia ako 15 dní. Takéto zosplatenie úveru preto nie je v súlade so zákonom a podľa § 39 OZ je preto neplatné, čo značí, že k zosplateniu dlhu nedošlo a žalovaný bol povinný úver splácať v súlade s pôvodne dohodnutými podmienkami (mesačne sumou 311 €) a konečná splatnosť úveru sa nezmenila (bola dohodnutá na 24.5.2024).

44. Z vykonaného dokazovania teda vyplýva, že s ohľadom na skutočnosti uvedené v bode tohto rozsudku k predčasnej splatnosti vyššie uvedeného úveru nedošlo.

45. S ohľadom na túto skutočnosť súd konštatuje, že podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom v rozhodnom období mohol platne právny predchodca žalobcu pohľadávku v tomto konaní uplatnenú na žalobcu postúpiť, nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

46. Osobitným predpisom podľa tohto ustanovenia je ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

47. V tomto prípade sa nepostupovala pohľadávka medzi bankami (žalobca nie je bankou), preto bolo možné pohľadávku na žalobcu postúpiť iba podľa § 20 ods. 1 písm. b), v ktorom prípade však musí ísť výlučne buď o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ako je už vyššie uvedené, dohodnutý termín splatnosti tohto úveru bol až termín 24.5.2024 a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné (z dôvodov uvedených v bode 43 tohto rozsudku), preto na žalobcu platne neprešlo právo na zaplatenie nedoplatku vyššie uvedeného úveru a teda žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, čo je základným dôvodom pre zamietnutie žaloby aj v zostávajúcej časti (mimo tej, v ktorej už bola v poradí prvým rozsudkom v konaní jeho žaloba čiastočne zamietnutá).

48. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že z predmetného úveru zaplatil prinajmenej sumu 7724,96 €. Sám žalovaný dôkazy, o iných platiach než tvrdil žalobca, nepredložil.

49. Z rozpisu splátok úveru súd zistil, že strany sa dohodli, že žalovaný bude tento úver splácať počnúc od 25.5.2014 do 24.5.2024 vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca sumou 311 € (bez poistenia).

50. Z výpisu z úverového účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný svoj dlh riadne splácal do 25.3.2016 sumou 311 € mesačne, potom už uhradil iba jedinú splátku a to v mesiaci apríl 2016 sumu 276 €.

51. Nie sú pravdivé tvrdenia žalovaného o tom, že by v úverovej zmluve nebola presne a správne uvedená suma, ktorú mu ako úver žalobca poskytol. Na prvej strane tejto zmluvy sa síce uvádza ako žiadaná suma úveru suma 30 000 €, ale zo znenia zmluvy je zrejmé, že nejde o dohodnutú ale žalovaným požadovanú výšku úveru a že na strane 2 úverovej zmluvy je presne uvedené akú sumu úveru žalovaný dostal a za akých podmienok.

52. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

53. Pokiaľ ide o žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu, súd konštatuje, že žalobca svoju žalobu na súde podal dňa 30.10.2019, jeho nárok sa premlčuje v 3 ročnej všeobecnej premlčacej lehote. K podaniu žaloby na súde došlo dňa 30.10.2019 všetky splátky splatné pred 30.12.2016 (3 roky pred podaním žaloby na súde), sú preto premlčané. Z týchto dôvodov súd sumu týchto splátok (1866 €) žalobcovi nemohol priznať, čo platí tiež pre ich príslušenstvo.

54. Zároveň súd konštatuje, že nakoľko z dôvodov uvedených vyššie nedošlo k predčasnej splatnosti úveru, bol žalovaný povinný úver splácať mesačne vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca až do jeho splatenia, ktorý dátum bol dojednaný na deň 25.4.2024. Ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku sú teda splatnými (a zároveň nepremľčanými podľa bodu 41 tohto rozsudku) všetky splátky úveru splatné 25.11.2016 do 25.4.2021 (istina v sume 16 794 €) a nesplatenou časťou úveru sú splátky od 25.5.2021 do 25.4.2024 (istina v sume 11 196 €).

55. Je na ťarchu žalobcu, ktorý disponoval doručenkami od výzvy zo dňa 20.12.2016 i vyhlásenia predčasnej splatnosti zo dňa 16.1.2017, že zákonná 15 dňová lehota nebola dodržaná a je tomu tak i napriek tomu, že jemu i jeho právnenému predchodcovi táto skutočnosť musela byť známa.

56. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného v čase uzavretia vyššie uvedenej zmluvy, predložil žalobca súdu jediný doklad, ktorý sa bonitou žalovaného zaoberal a to samotnú zmluvu o úvere (bod 7 tohto rozsudku), v ktorej je uvedená jediná zmienka o bonite žalovaného a to jeho ďalšie záväzky, ich výška a

mesačná splátka, resp. výška príjmu žalovaného. Žiadny iný dôkaz o tom, že by bol právny predchodca žalobcu ako veriteľ skúmal bonitu žalovaného, súdu predložené neboli.

57. Žalobca nepreukázal, že by bol jeho právny predchodca čo i len overoval tvrdenia žalovaného v úverovej zmluve o tom aký je jeho mesačný príjem a ani či skúmal pravdivosť tvrdení žalovaného o výške jeho iných záväzkov, najmä ak v jednej a tej istej zmluve (na tej istej strane) žalovaný uviedol rôzne údaje o výške svojich záväzkov, z ktorých už i zbežnom pohľade je zrejmé, že si odporujú (keď raz je v zmluve uvedená výška ďalších celkových záväzkov 130 € mesačne a raz suma 386 €) a teda súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu bonitu žalovaného a jeho schopnosť úver splácať neskúmal vôbec, resp. ho skúmal iba formálne. Pokiaľ by bol právny predchodca žalobcu schopnosť žalovaného poskytnutý úver splácať a bol by prihliadal na už skoršie záväzky žalovaného (a to či už je správny údaj vo výške 130 € alebo najmä vo výške 386 €), zistil by, že je vylúčené, aby žalovaný splácal ďalší úver v sume 337 € mesačne a to aj v prípade, že by to bol jeho jediný záväzok a išlo by o refinancovanie všetkých jeho ostatných záväzkov, pretože pri príjme 600 € mesačne je nutné konštatovať, že splátka vo výške 337 € presahuje možnosti žalovaného.

58. Taktiež je preukázané, že právny predchodca žalobcu vôbec neskúmal schopnosť žalovaného splácať úver, čím porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď nekonal s odbornou starostlivosťou, čo je ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby.

59. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní úspešnému v rozsahu 6/28 (úspech žalobcu bol v rozsahu 17/28 - 11/28 úspechu žalovaného) priznal súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21%. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.